

[Økonomiministeren]

i spørgsmålet nævnte art skulle være påkrævet eller hensigtsmæssig, men på baggrund af de misforståelser vedrørende statistikken, som har præget den offentlige debat, hvortil spørgeren jo refererer i sin begrundelse, benytter jeg gerne anledningen til at give en nærmere redegørelse for den gennemførte ordning og de hensyn, der har været udslagsgivende ved dens udformning.

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at anvendelsen af personnummeret ved tilvejebringelsen af et hensigtsmæssigt statistisk beslutningsgrundlag for administration og lovgivningsmagt efter min opfattelse er lige så rimeligt og naturligt som anvendelsen af CPR-nummersystemet i for eksempel skatteadministrationen, som er fuldstændig afhængig af de muligheder for kombination af oplysninger fra forskellige kilder – borgerne, arbejdsgiverne og pengeinstitutterne – som CPR-nummeret indebærer.

Hertil kommer for statistikproduktionen meget betydelige kvalitative og økonomiske fordele herved. Nærmere oplysninger herom fremgår af side 26 og 27 i Danmarks Statistiks arbejdsplan for 1977, der udkom i oktober 1976.

Den frygt for »samkøring«, som kommer til udtryk i dele af pressen, savner reelt grundlag.

Da der i debatten også antydes fare for politisk magtmisbrug med udgangspunkt i statistikproduktionen, vil jeg gerne understrege, at Danmarks Statistik er undergivet en særlig styrelse, der med hensyn til registrenes statistiske udnyttelse virker uafhængigt af den til enhver tid siddende regering.

Personoplysninger til statistiske registre må ikke videregives til andre, hverken offentlige eller private, jfr. registerlovens § 21, stk. 3, der lovfæster den af Danmarks Statistik gennem lang tid håndhævede praksis, der indebærer, at statistiske primæroplysninger ikke videregives til andre.

Beslutningen om oprettelse af administrative og statistiske registre og om fastsættelse af særlige forskrifter for indholdet i disse og anvendelse heraf skal ske efter høring af registertilsynet, men under politisk ansvar over for folketinget.

Registertilsynet er som bekendt under oprettelse. Det er under upolitisk ledelse af et særligt tilsynsråd med en højesteretsdommer som formand. Det har også til opgave at føre

tilsyn med sikkerhedsforanstaltningerne omkring såvel administrative som statistiske registre, altså også registrene i Danmarks Statistik.

De garantier, der foreligger for, at data i Danmarks Statistik kun anvendes til de lovlige formål, som Danmarks Statistik har til opgave at varetage, er således meget omfattende.

Sammenholdt med, at der hverken før eller efter personnummerets indførelse foreligger eksempler på misbrug af data fra Danmarks Statistik, forekommer det mig at give den fornødne sikkerhed for, at den statistiske anvendelse af personnummersystemet ikke frembyder nogen reel risiko for borgernes retssikkerhed.

Hvad angår sikkerhedsforanstaltninger er det af Danmarks Statistik truffene særlige forholdsregler for bistandslovsstatistikken blevet særligt vurderet af retsudvalget og godkendt af dettes flertal allerede i forbindelse med gennemførelsen af registerloven.

Som anført i indledningen finder jeg det naturligt, at arbejdsgruppen, da den startede sin virksomhed i 1975, lagde til grund, at personnummeret – der også fungerer som journalnummer i de sociale forvaltninger – skulle anvendes i forbindelse med statistikken, og ligeledes, at Danmarks Statistiks styrelse senere har tilsluttet sig den foreslåede ordning, der fra og med 1978 når sin endelige form.

De fleste kommuner vil herefter indberette oplysninger vedrørende kontant hjælp i form af EDB-udtræk fra Kommunedatas ydelsesregistrant suppleret med enkelte oplysninger på en særlig blanket for et udsnit på 10 pct. af klienterne.

Disse oplysninger vil i Danmarks Statistik sammen med de øvrige skemaindberetninger blive samkørt med oplysninger fra administrative registre såsom CPR-registret til et samlet statistisk grundmateriale.

Hertil anvendes CPR-nummeret som den nødvendige entydige identifikation, og CPR-nummeret benyttes desuden til at annullere dobbelttællinger, som følger af, at nogle klienter har fået bistand fra flere kommuner og/eller bistandskontorer.

Endvidere bruges CPR-nummeret til at konstatere antallet af nye klienter i 1978 og antallet af klienter i 1977, der ikke har fået bistand i 1978. En sådan beskrivelse udgør